

KOMISJA EUROPEJSKA

DYREKCJA GENERALNA DS. ZDROWIA I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI
DYREKCJA GENERALNA DS. ROLNICTWA I ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH
DYREKCJA GENERALNA DS. GOSPODARKI MORSKIEJ I RYBOŁÓWSTWA

Bruksela, 13 marca 2020 r.
REV4 – zastępuje zawiadomienie (REV2)
z dnia 20 marca 2019 r.

ZAWIADOMIENIE DLA ZAINTERESOWANYCH STRON

WYSTĄPIENIE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA Z UE A PRAWO ŻYWNOŚCIOWE UE

Spis treści

WPROWADZENIE	3
A. SYTUACJA PRAWNA PO ZAKOŃCZENIU OKRESU PRZEJŚCIOWEGO.....	4
1. ETYKIETOWANIE ŻYWNOŚCI I INFORMACJE NA TEMAT ŻYWNOŚCI, ZNAKI JAKOŚCI ZDROWOTNEJ I ZNAKI IDENTYFIKACYJNE	4
2. SKŁADNIKI ŻYWNOŚCI, SKŁAD ŻYWNOŚCI, LIMITY ZANIECZYSZCZEŃ I POZOSTAŁOŚCI; MATERIAŁY PRZEZNACZONE DO KONTAKTU Z ŻYWNOŚCIĄ	5
3. WYMOGI POSIADANIA SIEDZIBY W UE PRZEZ PODMIOTY PROWADZĄCE PRZEDSIĘBIORSTWA SPOŻYWCZE I POSIADACZY ZEZWOLEŃ LUB ICH PRZEDSTAWICIELI; SKŁADANIE WNIOSKÓW O ZEZWOLENIE UE ZA POŚREDNICTWEM PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO UE	7
4. PRZEPISY DOTYCZĄCE PRODUKCJI ŻYWNOŚCI/PRZEPISY DOTYCZĄCE HIGIENY ŻYWNOŚCI, NAPROMIENIOWYWANIE ŻYWNOŚCI, NORMY HANDLOWE, ŚWIADECTWA POŁOWOWE (PRODUKTY RYBOŁÓWSTWA).....	8
4.1. Żywność pochodzenia zwierzęcego	8
4.1.1. Wprowadzanie żywności pochodzenia zwierzęcego ze Zjednoczonego Królestwa do UE.....	8
4.1.2. Tranzyt produktów pochodzenia zwierzęcego z państwa członkowskiego UE przez państwo trzecie do innego państwa członkowskiego UE	11
4.1.3. Tranzyt produktów pochodzenia zwierzęcego z państwa trzeciego przez UE-27 do innego państwa trzeciego.....	11
4.2. Żywność niepochodząca od zwierząt	12

4.3.	Żywność napromieniowana.....	12
4.4.	Zgodność z wartościami granicznymi dotyczącymi promieniowania promieniotwórczego cezu.....	13
4.5.	Normy handlowe dotyczące niektórych przywożonych środków spożywczych.....	13
4.6.	Świadectwa połowowe (produkty rybołówstwa)	15
B.	ODPOWIEDNIE POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE WYSTĄPIENIA ZAWARTE W UMOWIE O WYSTĄPIENIU.....	15
1.	ŻYWNOŚĆ NIEPOCHODZĄCA OD ZWIERZĄT	15
2.	ŻYWNOŚĆ POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO	16
C.	PRZEPISY DOTYCZĄCE ŻYWNOŚCI MAJĄCE ZASTOSOWANIE W IRLANDII PÓŁNOCNEJ PO ZAKOŃCZENIU OKRESU PRZEJŚCIOWEGO.....	16
ZAŁĄCZNIK 1:	PRAWO ŻYWNOŚCIOWE UE HARMONIZUJĄCE ETYKIETOWANIE ŻYWNOŚCI WPROWADZANEJ DO OBROTU W UE	19

WPROWADZENIE

Dnia 1 lutego 2020 r. Zjednoczone Królestwo wystąpiło z Unii Europejskiej i stało się „państwem trzecim”¹. Umowa o wystąpieniu² określa okres przejściowy, który kończy się dnia 31 grudnia 2020 r.³ Do tego czasu prawo Unii stosuje się w całości do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium⁴.

W okresie przejściowym UE i Zjednoczone Królestwo będą prowadziły negocjacje w sprawie porozumienia dotyczącego nowego partnerstwa, przewidującego w szczególności strefę wolnego handlu. Nie jest jednak pewne, czy takie porozumienie zostanie zawarte i czy wejdzie w życie z końcem okresu przejściowego. W każdym razie skutkiem takiego porozumienia byłyby stosunki, które z punktu widzenia warunków dostępu do rynku znacznie różniłyby się od udziału Zjednoczonego Królestwa w rynku wewnętrznym⁵, w unii celnej UE oraz w obszarze podatku VAT i podatku akcyzowego.

Dlatego też wszystkim zainteresowanym stronom, a w szczególności podmiotom gospodarczym, przypomina się o sytuacji prawnej po zakończeniu okresu przejściowego (część A poniżej). Niniejsze zawiadomienie dotyczy również przypadku, gdy żywność została wprowadzona do obrotu przed zakończeniem okresu przejściowego, jak również pewnych istotnych postanowień dotyczących wystąpienia zawartych w umowie o wystąpieniu (część B poniżej), a także przepisów mających zastosowanie w Irlandii Północnej po zakończeniu okresu przejściowego (część C poniżej).

Porady dla zainteresowanych stron:

Aby zaradzić skutkom opisanym w niniejszym zawiadomieniu, podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze powinny przede wszystkim:

- zapewnić ustanowienie siedziby w UE, jeżeli jest to wymagane na mocy prawa UE, i odzwierciedlić to w odpowiednim oznakowaniu; oraz
- dostosować kanały dystrybucji w celu uwzględnienia wymogów przywozowych.

¹ Państwo trzecie to państwo niebędące członkiem UE.

² Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7 („umowa o wystąpieniu”).

³ Okres przejściowy może, przed dniem 1 lipca 2020 r., zostać jednorazowo przedłużony o rok lub dwa lata (art. 132 ust. 1 umowy o wystąpieniu). Rząd Zjednoczonego Królestwa jak dotąd wykluczał takie przedłużenie.

⁴ Z zastrzeżeniem niektórych wyjątków przewidzianych w art. 127 umowy o wystąpieniu, z których żaden nie jest istotny w kontekście niniejszego zawiadomienia.

⁵ W szczególności umowa o wolnym handlu nie przewiduje takich zasad rynku wewnętrznego (w obszarze towarów i usług), jak zasada wzajemnego uznawania, zasada kraju pochodzenia i harmonizacja. Umowa o wolnym handlu nie znosi również formalności celnych i kontroli celnych, w tym formalności dotyczących pochodzenia towarów i materiałów użytych do ich wytworzenia, ani zakazów i ograniczeń przywozowych i wywozowych.

Uwaga:

Niniejsze zawiadomienie nie odnosi się do:

- barier fiskalnych w handlu, w szczególności cel, kontyngentów i reguł pochodzenia;
- prawodawstwa fitosanitarnego UE;
- systemów jakości UE, takich jak chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne i gwarantowane tradycyjne specjalności;
- przepisów UE dotyczących produkcji ekologicznej.

Kwestie te są przedmiotem odrębnych zawiadomień.

A. SYTUACJA PRAWNA PO ZAKOŃCZENIU OKRESU PRZEJŚCIOWEGO

Po zakończeniu okresu przejściowego prawo żywnościowe UE nie będzie już miało zastosowania do Zjednoczonego Królestwa⁶. Wiąże się to w szczególności z następującymi konsekwencjami:

1. ETYKIETOWANIE ŻYWNOSCI I INFORMACJE NA TEMAT ŻYWNOSCI, ZNAKI JAKOŚCI ZDROWOTNEJ I ZNAKI IDENTYFIKACYJNE

Prawo żywnościowe UE harmonizuje etykietowanie żywności wprowadzanej do obrotu w UE. Obowiązujące przepisy są ujęte przede wszystkim w aktach prawnych UE określonych w załączniku 1.

Omawiane przepisy UE dotyczące etykietowania żywności mają zastosowanie do całej żywności wprowadzanej do obrotu w UE, niezależnie od miejsca produkcji.

Po zakończeniu okresu przejściowego żywność będzie musiała być zgodna z tymi przepisami.

W związku z tym w niektórych przypadkach prawo żywnościowe UE może wymagać wprowadzenia pewnych zmian w etykietowaniu żywności w porównaniu z obowiązującą praktyką etykietowania żywności pochodzącej ze Zjednoczonego Królestwa przed zakończeniem okresu przejściowego. Można tu wymienić następujące przykłady takich wymogów:

- obowiązkowe wskazanie miejsca pochodzenia produktu spożywczego, w stosownych przypadkach⁷;

⁶ W odniesieniu do stosowania prawa żywnościowego UE do Irlandii Północnej – zob. część C niniejszego zawiadomienia.

⁷ Zob. np. stosowanie oznaczeń „rolnictwo UE” i „rolnictwo spoza UE” zgodnie z art. 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 lub stosowanie oznaczeń miodu „mieszanka miodów pochodzących z UE” lub „mieszanka miodów niepochodzących z UE” (art. 2 ust. 4 lit. a) dyrektywy Rady 2001/110/WE).

- obowiązkowe umieszczanie na etykiecie imienia i nazwiska lub nazwy oraz adresu importera unijnego dokonującego przywozu żywności ze Zjednoczonego Królestwa⁸;
- obowiązkowe znaki jakości zdrowotnej i znaki identyfikacyjne zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 853/2004⁹. Po zakończeniu okresu przejściowego znak jakości zdrowotnej lub znak identyfikacyjny¹⁰ nie mogą zawierać skrótu „WE”, lecz muszą zawierać nazwę kraju (w całości lub w postaci dwuliterowego kodu ISO), w którym znajduje się zakład, oraz numer zatwierdzenia tego zakładu¹¹;
- inne obowiązkowe informacje, takie jak informacje dotyczące praktyk rolniczych i norm handlowych: obejmuje to opakowania przywożonych jaj¹², jaja wylęgowe¹³, opakowania zawierające jednodniowe pisklęta¹⁴ oraz wino¹⁵.

2. SKŁADNIKI ŻYWNOSCI, SKŁAD ŻYWNOSCI, LIMITY ZANIECZYSZCZEŃ I POZOSTAŁOŚCI; MATERIAŁY PRZEZNACZONE DO KONTAKTU Z ŻYWNOSCIĄ

Zgodnie z prawem żywnościowym UE niektóre rodzaje żywności nie mogą być wprowadzane do obrotu, chyba że zezwoliła na to Komisja (dotyczy to np. dodatków do żywności¹⁶, środków aromatyzujących¹⁷, środków aromatyzujących

⁸ Art. 8 ust. 1 i art. 9 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

⁹ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

¹⁰ Sekcja I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

¹¹ Możliwe jest oznakowanie produktów pochodzenia zwierzęcego (znak jakości zdrowotnej lub znak identyfikacyjny) zgodnie z prawem UE oraz, dodatkowo, zgodnie z wymogami państwa trzeciego. Prawo UE nie zezwala jednak na stosowanie dwóch oznakowań przedstawiających zakład jako mający siedzibę w UE i w państwie trzecim.

¹² Art. 30 rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz.U. L 163 z 24.6.2008, s. 6).

¹³ Art. 3 ust. 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 617/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w zakresie norm handlowych w odniesieniu do jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego (Dz.U. L 168 z 28.6.2008, s. 5).

¹⁴ Art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 617/2008.

¹⁵ Art. 119 lit. f) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1334/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środków aromatyzujących i niektórych składników żywności o właściwościach aromatyzujących do użycia w oraz na środkach spożywczych (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 34).

dymu wędzarniczego¹⁸, witamin i składników mineralnych stosowanych w żywności¹⁹, w tym w suplementach diety²⁰ i w nowej żywności²¹, żywności opatrzonej oświadczeniem żywieniowym lub zdrowotnym²², niektórych materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością²³ i genetycznie zmodyfikowanej żywności²⁴).

Niektóre rodzaje żywności podlegają szczególnym wymaganiom w zakresie składu²⁵. Prawo żywnościowe UE określa również limity zanieczyszczeń^{26 27} oraz najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości substancji czynnych stosowanych w środkach ochrony roślin²⁸.

-
- ¹⁸ Rozporządzenie (WE) nr 2065/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków aromatyzujących dymu wędzarniczego używanych lub przeznaczonych do użycia w środkach spożywczych lub na ich powierzchni (Dz.U. L 309 z 26.11.2003, s. 1).
- ¹⁹ Rozporządzenie (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji (Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 26).
- ²⁰ Dyrektywa 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51).
- ²¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie nowej żywności, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 (Dz.U. L 327 z 11.12.2015, s. 1).
- ²² Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9).
- ²³ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 10/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz.U. L 12 z 15.1.2011, s. 1), rozporządzenie Komisji (UE) 2018/213 z dnia 12 lutego 2018 r. w sprawie stosowania bisfenolu A w lakierach i powłokach przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz.U. L 41 z 14.2.2018, s. 6).
- ²⁴ Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1).
- ²⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 35).
- ²⁶ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności (Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1).
- ²⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/54/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych (Dz.U. L 164 z 26.6.2009, s. 45).
- ²⁸ Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1); rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11).

Materiały przeznaczone do kontaktu z żywnością wprowadzane do obrotu w UE podlegają przepisom UE²⁹

Prawodawstwo UE dotyczące składników żywności i składu żywności, jak również unijne przepisy określające limity zanieczyszczeń i pozostałości w żywności, stosuje się do wszystkich środków spożywczych wprowadzanych do obrotu w UE, niezależnie od miejsca produkcji żywności. To samo dotyczy materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością.

3. WYMOGI POSIADANIA SIEDZIBY W UE PRZEZ PODMIOTY PROWADZĄCE PRZEDSIĘBIORSTWA SPOŻYWCZE I POSIADACZY ZEZWOLEŃ LUB ICH PRZEDSTAWICIELI; SKŁADANIE WNIOSKÓW O ZEZWOLENIE UE ZA POŚREDNICTWEM PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO UE

Zgodnie z prawem żywnościowym UE w niektórych przypadkach pewne obowiązki nałożone na mocy prawa żywnościowego związane są z miejscem prowadzenia działalności określonych osób. Można tu wymienić następujące przykłady:

- zgodnie z art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy wnioskodawca ubiegający się o zezwolenie UE lub jego przedstawiciel muszą mieć siedzibę w UE;
- w art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością wprowadzono wymóg, aby na oznakowaniu materiałów i wyrobów, które nie weszły jeszcze w kontakt z żywnością, podawać adres lub informację o siedzibie producenta, przetwórcy lub sprzedawcy odpowiedzialnego za wprowadzenie ich do obrotu i mającego siedzibę w UE³⁰.

Po zakończeniu okresu przejściowego przedsiębiorstwa w Zjednoczonym Królestwie nie spełniają już tych wymogów.

Zgodnie z prawem żywnościowym UE w niektórych przypadkach warunkiem otrzymania zezwolenia UE jest przedłożenie dokumentacji za pośrednictwem właściwego organu państwa członkowskiego UE. Można tu wymienić następujące przykłady:

- art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 w sprawie materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością wymaga, aby wnioski o udzielenie zezwolenia na stosowanie substancji były składane za pośrednictwem właściwego organu państwa członkowskiego UE;

²⁹ Rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4).

³⁰ Takie same lub podobne wymogi wprowadzono w sektorowych przepisach dotyczących materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością. W odniesieniu do ceramicznych materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością zob. art. 2a ust. 1 dyrektywy Rady 84/500/EWG z dnia 15 października 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyrobów ceramicznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi (Dz.U. L 277 z 20.10.1984, s. 12).

- art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy wymaga, aby wnioski o wydanie zezwolenia były przysyłane do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) za pośrednictwem właściwego organu państwa członkowskiego;
- art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności wymaga, aby wniosek o udzielenie zezwolenia był przysyłany do właściwego organu krajowego w państwie członkowskim.

Po zakończeniu okresu przejściowego składanie wniosków za pośrednictwem właściwego organu Zjednoczonego Królestwa nie będzie już możliwe.

4. PRZEPISY DOTYCZĄCE PRODUKCJI ŻYWNOSCI/PRZEPISY DOTYCZĄCE HIGIENY ŻYWNOSCI, NAPROMIENIOWYWANIE ŻYWNOSCI, NORMY HANDLOWE, ŚWIADECTWA POŁOWE (PRODUKTY RYBOŁÓWSTWA)

Unijne prawo żywnościowe ustanawia przepisy dotyczące produkcji żywności w UE i w państwach trzecich, jeśli żywność ta jest wprowadzana do obrotu w UE. W prawie żywnościowym UE przewidziano również specjalne kontrole w momencie wprowadzania żywności do UE.

4.1. Żywność pochodzenia zwierzęcego³¹

4.1.1. Wprowadzanie żywności pochodzenia zwierzęcego ze Zjednoczonego Królestwa do UE

Po zakończeniu okresu przejściowego wprowadzanie żywności pochodzenia zwierzęcego ze Zjednoczonego Królestwa do UE jest zabronione, chyba że zostaną spełnione określone wymogi, w tym:

- Zjednoczone Królestwo zostało uwzględnione przez Komisję w wykazie do celów zdrowia publicznego³² i zdrowia zwierząt³³. Do

³¹ W odniesieniu do „produktów złożonych” (tj. środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi, zawierających zarówno przetworzone produkty pochodzenia zwierzęcego, jak i produkty pochodzenia roślinnego) przepisy szczególne ustanowiono decyzją Komisji 2007/275/WE z dnia 17 kwietnia 2007 r. dotyczącą wykazu zwierząt i produktów mających podlegać kontroli w punktach kontroli granicznej na mocy dyrektyw Rady 91/496/EWG i 97/78/WE (Dz.U. L 116 z 4.5.2007, s. 9) oraz rozporządzeniem Komisji (UE) nr 28/2012 z dnia 11 stycznia 2012 r. ustanawiającym wymogi dotyczące świadectw przy przywozie do Unii oraz przy tranzycie przez jej terytorium niektórych produktów złożonych oraz zmieniającym decyzję 2007/275/WE i rozporządzenie (WE) nr 1162/2009 (Dz.U. L 12 z 14.1.2012, s. 1).

³² Art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/625 z dnia 4 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do wymogów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt i towarów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 131 z 17.5.2019, s. 18).

³³ Art. 8 dyrektywy Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11).

celów uwzględnienia w wykazie państwa trzeciego stosuje się art. 6 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 853/2004³⁴, art. 127 rozporządzenia (UE) 2017/625³⁵, art. 4 rozporządzenia (UE) 2019/625³⁶ i art. 8 dyrektywy Rady 2002/99/WE;

- znajdujący się w Zjednoczonym Królestwie zakład, z którego żywność jest wysyłana i w którym jest uzyskiwana lub przygotowywana, został uwzględniony w wykazie do celów zdrowia publicznego. Do celów uwzględniania w wykazie zakładów stosuje się art. 6 ust. 1 lit. b) ppkt (i) oraz (ii) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz art. 5 rozporządzenia (UE) 2019/625;
- Zjednoczone Królestwo zostało umieszczone przez Komisję w wykazie jako państwo trzecie posiadające plan kontroli pozostałości zatwierdzony zgodnie z dyrektywą 96/23/WE³⁷ w odniesieniu do zwierząt i produktów zwierzęcych w nim określonych. Do celów uwzględnienia w wykazie państwa trzeciego stosuje się rozdział VI dyrektywy 96/23/WE;
- przywożona żywność spełnia wszystkie wymogi w zakresie higieny żywności określone w art. 4–6 rozporządzenia (WE) nr 852/2004³⁸ oraz w art. 3, 4, 5, 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 853/2004³⁹. Do Zjednoczonego Królestwa nie ma już zastosowania możliwość osiągnięcia standardów higieny żywności UE środkami krajowymi („przepisami dotyczącymi elastyczności”) zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 i art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

Podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze sprowadzające produkty pochodzenia zwierzęcego zobowiązane są zapewnić, aby

³⁴ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

³⁶ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/625 z dnia 4 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do wymogów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt i towarów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 131 z 17.5.2019, s. 18).

³⁷ Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10).

³⁸ Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1).

³⁹ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

przywóz miał miejsce tylko wówczas, gdy wyżej wymienione warunki są spełnione po zakończeniu okresu przejściowego⁴⁰.

Po zakończeniu okresu przejściowego spełnienie tych wymogów jest sprawdzane przy wjeździe na terytorium UE poprzez zastosowanie obowiązkowych kontroli granicznych w miejscu pierwszego wprowadzenia na terytorium Unii:

- żywność ta może być wprowadzana do UE jedynie poprzez „punkty kontroli granicznej” wyznaczone dla zatwierdzonych kategorii⁴¹;
- każda przesyłka musi zostać poddana kontrolom dokumentacji i kontrolom identyfikacyjnym, jak również odpowiednio częstym kontrolom bezpośrednim⁴²;
- każdej przesyłce musi towarzyszyć świadectwo zgodne z prawem żywnościowym UE^{43 44};
- podmiot odpowiedzialny za przesyłkę podlegającą kontrolom urzędowym w punktach kontroli granicznej musi dokonać wcześniejszego powiadomienia o przybyciu przesyłki co najmniej na jeden dzień roboczy przed przewidywanym przybyciem, chyba że ograniczenia logistyczne wymagają skrócenia czasu na dokonanie powiadomienia (w tym przypadku zastosowanie ma termin wcześniejszego powiadomienia wynoszący co najmniej cztery godziny przed przewidywanym przybyciem)⁴⁵.

Kontrole te podlegają opłatom określonym w art. 79 rozporządzenia (UE) 2017/625.

⁴⁰ Art. 6 ust. 1–4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

⁴¹ Art. 47 ust. 1 i art. 60 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625.

⁴² Art. 49 ust. 1 i art. 54 rozporządzenia (UE) 2017/625 oraz art. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/2129 (Dz.U. L 321 z 12.12.2019, s. 122).

⁴³ Art. 126 rozporządzenia (UE) 2017/625.

⁴⁴ Art. 9 dyrektywy Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11).

⁴⁵ Art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1013 z dnia 16 kwietnia 2019 r. w sprawie wcześniejszego powiadomienia o przesyłkach niektórych kategorii zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii (Dz.U. L 165 z 21.6.2019, s. 8).

4.1.2. *Tranzyt produktów pochodzenia zwierzęcego z państwa członkowskiego UE przez państwo trzecie do innego państwa członkowskiego UE*

W odniesieniu do tranzytu produktów pochodzenia zwierzęcego z państwa członkowskiego UE przez państwo trzecie do innego państwa członkowskiego UE stosuje się następujące przepisy:

- produkty te można ponownie wprowadzać do UE jedynie poprzez wyznaczone punkty kontroli granicznej⁴⁶;
- każda przesyłka poddawana jest kontroli dokumentacji w celu sprawdzenia, czy produkty faktycznie pochodzą z UE, a kontrola ta obejmuje odpowiednie powiadomienie w systemie TRACES⁴⁷;
- podmiot odpowiedzialny musi dokonać wcześniejszego powiadomienia o przybyciu przesyłki co najmniej na jeden dzień roboczy przed przewidywanym przybyciem, chyba że ograniczenia logistyczne wymagają skrócenia czasu na dokonanie powiadomienia (w tym przypadku zastosowanie ma termin wcześniejszego powiadomienia wynoszący co najmniej cztery godziny przed przewidywanym przybyciem)⁴⁸.

Kontrole te podlegają opłatom określonym w art. 79 rozporządzenia (UE) 2017/625.

Przepisy te mają zastosowanie niezależnie od warunków, których spełnienia może wymagać Zjednoczone Królestwo do celów tranzytu przez jego terytorium.

4.1.3. *Tranzyt produktów pochodzenia zwierzęcego z państwa trzeciego przez UE-27 do innego państwa trzeciego*

W odniesieniu do tranzytu produktów pochodzenia zwierzęcego z państwa trzeciego przez UE-27 do innego państwa trzeciego stosuje się następujące przepisy:

- produkty te można wprowadzać do UE-27 jedynie poprzez wyznaczone punkty kontroli granicznej⁴⁹;
- zezwala się na tranzyt tych produktów jedynie pod warunkiem pomyślnego przejścia kontroli dokumentacji i kontroli identyfikacyjnych⁵⁰;

⁴⁶ Art. 37 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2124 (Dz.U. L 321 z 12.12.2019, s. 73).

⁴⁷ Art. 49 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625 i art. 37 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2124.

⁴⁸ Art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1013 z dnia 16 kwietnia 2019 r. w sprawie wcześniejszego powiadamiania o przesyłkach niektórych kategorii zwierząt i towarów wprowadzanych na terytorium Unii (Dz.U. L 165 z 21.6.2019, s. 8).

⁴⁹ Art. 47 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/625.

- przesyłce produktów towarzyszy wspólny zdrowotny dokument wejścia i opuszcza ona punkt kontroli granicznej w pojazdach lub kontenerach albo pojemnikach transportowych zaplombowanych przez organ w punkcie kontroli granicznej⁵¹;
- przesyłka musi być bezpośrednio przetransportowana pod dozorem celnym, bez rozładunku ani podziału towarów, w terminie maksymalnie 15 dni, z punktu kontroli granicznej, w którym ma miejsce wprowadzenie do Unii, do punktu kontroli granicznej w celu opuszczenia Unii⁵².

Kontrole te podlegają opłatom określonym w art. 79 rozporządzenia (UE) 2017/625.

4.2. Żywność nie pochodząca od zwierząt

W przeciwieństwie do żywności pochodzenia zwierzęcego przywóz żywności nie pochodzącej od zwierząt nie podlega wymogom związanym z uwzględnieniem w wykazie państw trzecich i zakładów⁵³.

Państwa członkowskie UE muszą przeprowadzać regularne urzędowe kontrole przywożonej żywności nie pochodzącej od zwierząt. Kontrole te są organizowane w oparciu o analizę ryzyka i z odpowiednią częstotliwością. Kontrole muszą obejmować wszystkie aspekty prawa żywnościowego. W przypadkach znanych lub pojawiających się zagrożeń zastosowanie mogą mieć przepisy UE zapewniające tymczasowo zwiększony poziom kontroli urzędowych w wyznaczonych unijnych punktach kontroli granicznej⁵⁴.

4.3. Żywność napromieniowana

Żywność poddana działaniu promieniowania jonizującego podlega przepisom prawa UE⁵⁵. Po zakończeniu okresu przejściowego przywóz napromieniowanej

⁵⁰ Art. 49 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625 oraz art. 19 lit. b) i c) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2124 (Dz.U. L 321 z 12.12.2019, s. 73).

⁵¹ Art. 19 lit. d) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2124.

⁵² Art. 19 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2124.

⁵³ Z wyjątkiem kielków, do których stosuje się szczególnie przepisy (zob. rozporządzenie Komisji (UE) nr 210/2013 z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie zatwierdzania zakładów produkujących kielki zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 68 z 12.3.2013, s. 24).

⁵⁴ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1793 z dnia 22 października 2019 r. w sprawie tymczasowego zwiększenia kontroli urzędowych i środków nadzwyczajnych regulujących wprowadzanie do Unii niektórych towarów z niektórych państw trzecich, wykonujące rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 i (WE) 178/2002 oraz uchylające rozporządzenia Komisji (WE) nr 669/2009, (UE) nr 884/2014, (UE) 2015/175, (UE) 2017/186 i (UE) 2018/1660 (Dz.U. L 277 z 29.10.2019, s. 89).

⁵⁵ Dyrektywa 1999/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących środków spożywczych oraz składników środków spożywczych poddanych działaniu promieniowania jonizującego (Dz.U. L 66 z 13.3.1999, s. 16).

żywności ze Zjednoczonego Królestwa do UE jest zabroniony, chyba że jednostki przeprowadzające napromieniowanie w Zjednoczonym Królestwie zostały uwzględnione w wykazie przez Komisję. Do uwzględnienia w wykazie państwa trzeciego stosuje się art. 9 ust. 2 dyrektywy 1999/2/WE.

4.4. Zgodność z wartościami granicznymi dotyczącymi promieniowania promieniotwórczego cezu

Unijne przepisy dotyczące niektórych produktów rolnych pochodzących z państw trzecich określają maksymalne dozwolone poziomy promieniotwórczego cezu, które bada się przy przywozie do UE⁵⁶.

Po zakończeniu okresu przejściowego wymogi dotyczące świadectw urzędowych odnoszących się do niektórych produktów mają zastosowanie do powyższych produktów przywożonych ze Zjednoczonego Królestwa do UE.

4.5. Normy handlowe dotyczące niektórych przywożonych środków spożywczych

Oprócz świadectw sanitarnych i fitosanitarnych, w odniesieniu do niektórych towarów rolnych przywożonych do UE, przepisy prawa UE wymagają stosowania świadectw zgodności (z normami handlowymi). Dotyczy to takich przypadków, jak:

- **10 rodzajów owoców i warzyw⁵⁷**: zgodnie z art. 13 rozporządzenia (UE) nr 543/2011 w punkcie przywozu do UE istnieją dwie możliwości przyjęcia zgłoszenia celnego:
 - właściwy organ kontrolny państwa członkowskiego UE dokonującego przywozu przeprowadza kontrolę i wystawia świadectwo zgodności (oraz informuje organ celny, że w odniesieniu do danych partii wydano świadectwo zgodności), lub
 - właściwy organ kontrolny informuje organ celny, że w odniesieniu do danych partii nie wydał świadectw zgodności, ponieważ z analizy ryzyka, o której mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 543/2011, wynika, że nie ma potrzeby ich kontrolowania.

Nie ma to zastosowania, jeżeli Komisja zatwierdziła kontrole zgodności z normami handlowymi przeprowadzone przez Zjednoczone Królestwo przed przywozem do Unii zgodnie z warunkami określonymi w art. 15 i 16 rozporządzenia (UE) nr 543/2011.

⁵⁶ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1158 z dnia 5 sierpnia 2020 r. w sprawie warunków regulujących przywóz żywności i pasz pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobyli (Dz.U. L 257 z 6.8.2020, s. 1).

⁵⁷ Zob. art. 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1).

- **Drób:** zgodnie z art. 14 rozporządzenia Komisji (WE) nr 543/2008⁵⁸ stosowanie określeń fakultatywnych takich jak „chów wybiegowy” wymaga zaświadczenia wydanego przez właściwy organ państwa pochodzenia.
- **Jaja:** zgodnie z art. 30 rozporządzenia (WE) nr 589/2008⁵⁹ jaja spożywcze przywożone z państw trzecich muszą posiadać oznaczenie „norma nieunijna” w odniesieniu do metody chowu. Nie ma to zastosowania, jeżeli Komisja przyjmuje akty delegowane w celu uwzględnienia warunków, zgodnie z którymi uznaje się, że jaja przywożone posiadają równoważny poziom zgodności z unijnymi normami handlowymi dotyczącymi jaj.
- **Wino:** zgodnie z art. 90 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1308/2013 niektórym produktom sektora wina musi towarzyszyć zaświadczenie sporządzone przez właściwy organ w państwie pochodzenia produktu oraz sprawozdanie z analiz opracowane przez podmiot lub służby wyznaczone przez państwo trzecie pochodzenia. W celu zmniejszenia liczby dokumentów wymaganych przy przywozie do Unii oraz w celu ułatwienia przeprowadzania kontroli właściwym organom państw członkowskich zaświadczenia i sprawozdania z analiz powinny zostać połączone w ramach jednego dokumentu – VI-1. Zgodnie z art. 51 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/273⁶⁰ państwa trzecie muszą podać nazwę i adres podmiotu lub służb wyznaczonych przez państwo pochodzenia lub, w przypadku gdy nie istnieją one w państwie pochodzenia, już zatwierdzonego laboratorium znajdującego się poza granicami państwa pochodzenia produktu, do celów wypełnienia części dotyczącej sprawozdania z analiz w dokumentach VI-1.
- **Chmiel:** zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1295/2008⁶¹ przywóz chmielu wymaga świadectwa równoważności.
- **Konopie:** przywóz konopi podlega obecnie wymogowi posiadania pozwolenia na przywóz^{62, 63}.

⁵⁸ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 543/2008 z dnia 16 czerwca 2008 r. wprowadzające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do mięsa drobiowego (Dz.U. L 157 z 17.6.2008, s. 46).

⁵⁹ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz.U. L 163 z 24.6.2008, s. 6).

⁶⁰ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/273 z dnia 11 grudnia 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, rejestru winnic, dokumentów towarzyszących i świadectw, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji, powiadomień i publikowania zgłoszonych informacji, oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i kar, zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008, (WE) nr 606/2009 i (WE) nr 607/2009 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 436/2009 i rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/560 (Dz.U. L 58 z 28.2.2018, s. 1).

⁶¹ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1295/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie przywozu chmielu z państw trzecich (Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 45).

⁶² Art. 189 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, art. 9 i załącznik (część I pkt C, D i G) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237, art. 17 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1239.

Po zakończeniu okresu przejściowego wymogi dotyczące świadectw mają zastosowanie do powyższych produktów przywożonych ze Zjednoczonego Królestwa do UE.

4.6. Świadectwa połowowe (produkty rybołówstwa)

Zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008⁶⁴ przywóz na rynek UE produktów rybołówstwa objętych załącznikiem I do tego rozporządzenia wymaga posiadania świadectwa połowowego zatwierdzonego przez państwo trzecie bandery statku łowczego oraz przedstawienia innych dokumentów towarzyszących określonych w załącznikach II i IV do tego rozporządzenia. W określonych okolicznościach państwa członkowskie są zobowiązane do zatwierdzania świadectw połowowych.

Po zakończeniu okresu przejściowego wymogi dotyczące świadectw połowowych mają zastosowanie do produktów rybołówstwa przywożonych ze Zjednoczonego Królestwa do UE.

B. ODPOWIEDNIE POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE WYSTĄPIENIA ZAWARTE W UMOWIE O WYSTĄPIENIU⁶⁵

1. ŻYWNOSĆ NIEPOCHODZĄCA OD ZWIERZĄT

Art. 41 ust. 1 umowy o wystąpieniu stanowi, że istniejący i możliwy do indywidualnego zidentyfikowania towar, który został legalnie wprowadzony do obrotu w UE lub w Zjednoczonym Królestwie przed zakończeniem okresu przejściowego, może być nadal udostępniany na rynku Unii lub Zjednoczonego Królestwa oraz być przedmiotem obrotu między tymi dwoma rynkami, zanim dotrze do użytkownika końcowego.

Na podmiocie gospodarczym, który powołuje się na to postanowienie, spoczywa ciężar wykazania, na podstawie wszelkich odpowiednich

⁶³ Ponadto: surowe konopie siewne objęte kodem CN 5302 10 nie mogą zawierać więcej niż 0,2% tetrahydrokannabinolu (THC); nasionom konopi przeznaczonym do siewu musi towarzyszyć dowód, że zawartość THC w danej odmianie nie przekracza 0,2%; nasiona konopi inne niż przeznaczone do siewu mogą być przywożone wyłącznie przez importerów upoważnionych przez państwo członkowskie. Upoważnieni importerzy muszą przedstawić dowód, że nasiona zostały umieszczone w warunkach wykluczających wykorzystanie do siewu lub wymieszane z nasionami innymi niż nasiona konopi, do celów żywienia zwierząt, lub wywiezione do państwa trzeciego.

⁶⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

⁶⁵ Jeżeli dany produkt żywnościowy był przechowywany w UE przed zakończeniem okresu przejściowego w celu sprzedaży, w tym oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie, ten „zapas” produktów żywnościowych można sprzedawać, dystrybuować lub dysponować nim w UE po zakończeniu okresu przejściowego (zob. definicja w art. 3 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002: „wprowadzenie na rynek» oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie, oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania”).

dokumentów, że towar został wprowadzony do obrotu w UE lub Zjednoczonym Królestwie przed zakończeniem okresu przejściowego⁶⁶.

Do celów tego postanowienia „wprowadzenie do obrotu” oznacza pierwszą dostawę towaru na rynek w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub wykorzystania w ramach działalności handlowej, za opłatą lub nieodpłatnie⁶⁷. „Dostawa towaru na rynek w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub wykorzystania” oznacza, że „istniejący i możliwy do indywidualnego zidentyfikowania towar, po zakończeniu etapu produkcji, jest przedmiotem pisemnej lub ustnej umowy między co najmniej dwiema osobami prawnymi lub fizycznymi dotyczącej przeniesienia własności, dowolnych innych praw rzeczowych lub posiadania w odniesieniu do tego towaru, bądź towar ten jest przedmiotem oferty złożonej osobie prawnej lub fizycznej lub osobom prawnym lub fizycznym w celu zawarcia takiej umowy”⁶⁸.

Przykład: Dany produkt żywnościowy (niepochodzący od zwierząt), który producent ze Zjednoczonego Królestwa sprzedał hurtownikowi ze Zjednoczonego Królestwa przed zakończeniem okresu przejściowego, może być nadal przywożony do UE bez konieczności ponownego etykietowania w celu wskazania imienia i nazwiska lub nazwy handlowej oraz adresu importera unijnego.

2. ŻYWNOŚĆ POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO

Zasady określone w części B.1 niniejszego zawiadomienia nie mają zastosowania do żywności pochodzenia zwierzęcego⁶⁹.

Po zakończeniu okresu przejściowego produkty te muszą być zgodne z unijnymi przepisami dotyczącymi żywności określonymi w części A niniejszego zawiadomienia, nawet jeżeli produkt został wprowadzony do obrotu w Zjednoczonym Królestwie przed zakończeniem okresu przejściowego.

C. PRZEPISY DOTYCZĄCE ŻYWNOŚCI MAJĄCE ZASTOSOWANIE W IRLANDII PÓŁNOCNEJ PO ZAKOŃCZENIU OKRESU PRZEJŚCIOWEGO

Protokół w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej („protokół IE/NI”) stosuje się po zakończeniu okresu przejściowego⁷⁰. Protokół IE/NI, którego początkowy okres

⁶⁶ Art. 42 umowy o wystąpieniu.

⁶⁷ Art. 40 lit. a) i b) umowy o wystąpieniu.

⁶⁸ Art. 40 lit. c) umowy o wystąpieniu.

⁶⁹ Art. 41 ust. 3 lit. b) umowy o wystąpieniu.

⁷⁰ Art. 185 umowy o wystąpieniu.

stosowania wynosi 4 lata po zakończeniu okresu przejściowego, podlega okresowemu zatwierdzeniu przez Zgromadzenie Ustawodawcze Irlandii Północnej⁷¹.

Zgodnie z protokołem IE/NI pewne przepisy prawa UE mają zastosowanie również do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej. Ponadto UE i Zjednoczone Królestwo uzgodniły w protokole IE/NI, że w zakresie, w jakim przepisy UE mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej, Irlandia Północna jest traktowana jak państwo członkowskie⁷².

Protokół IE/NI przewiduje, że prawo żywnościowe UE ma zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej⁷³.

Oznacza to, że odniesienia do UE i państw członkowskich UE w częściach A i B niniejszego zawiadomienia należy rozumieć jako odniesienia obejmujące Irlandię Północną, podczas gdy odniesienia do Zjednoczonego Królestwa należy rozumieć jako odniesienia dotyczące wyłącznie Wielkiej Brytanii⁷⁴.

W szczególności oznacza to między innymi, że:

- żywność wprowadzana do obrotu w Irlandii Północnej musi być zgodna z prawem żywnościowym UE w odniesieniu do wymogów dotyczących zezwoleń, etykietowania itd.;
- żywność przesyłana z Irlandii Północnej do UE nie stanowi żywności przywożonej (zob. powyżej, część A);
- żywność przesyłana z Wielkiej Brytanii do Irlandii Północnej stanowi żywność przywożoną (zob. powyżej, część A);
- żadne „uwzględnienie w wykazie” ani „zezwolenie” wydane przez Zjednoczone Królestwo (zob. powyżej, część A) nie obejmuje Irlandii Północnej;
- w przypadku gdy oznaczenie państwa członkowskiego stanowi część oceny, rejestracji, świadectwa, homologacji lub zezwolenia, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej należy oznaczyć jako „Zjednoczone Królestwo (Irlandia Północna)” lub „UK(NI)”⁷⁵;

⁷¹ Art. 18 protokołu IE/NI.

⁷² Art. 7 ust. 1 umowy o wystąpieniu w związku z art. 13 ust. 1 protokołu IE/NI.

⁷³ Art. 5 ust. 4 protokołu IE/NI oraz sekcje 24, 29, 30, 31, 32, 33, 35, 36, 43, 46 i 47 załącznika 2 do tego protokołu.

⁷⁴ Niezależnie od powyższego wszystkie statki rybackie pływające pod banderą Zjednoczonego Królestwa będą uznawane za statki państw trzech po zakończeniu okresu przejściowego.

⁷⁵ Art. 7 ust. 3 akapit czwarty protokołu IE/NI.

- w przypadku gdy prawo UE reguluje oznakowanie pochodzenia żywności (przykłady – zob. powyżej, część A.1), Irlandia Północna jest traktowana jako państwo członkowskie UE.

W protokole IE/Ni wykluczono jednak możliwość, aby Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej:

- uczestniczyło w podejmowaniu i formułowaniu decyzji dotyczących Unii⁷⁶;
- wszczyła procedury sprzeciwu, procedury ochronne czy procedury arbitrażowe, o ile takie procedury dotyczą przepisów, norm, ocen, rejestracji, świadectw, homologacji lub zezwoleń wydanych lub przeprowadzonych przez państwa członkowskie UE⁷⁷;
- pełniło rolę wiodącego organu ds. procedur oceny, badań i zezwoleń⁷⁸;
- powoływało się na zasadę kraju pochodzenia lub wzajemnego uznawania w odniesieniu do produktów wprowadzanych legalnie do obrotu w Irlandii Północnej⁷⁹.

W szczególności oznacza to między innymi, że:

- w obszarze niezharmonizowanym nie można powoływać się na fakt, że dana żywność jest legalnie wprowadzana do obrotu w Irlandii Północnej, gdy żywność ta jest wprowadzana do obrotu w UE.

Ogólne informacje na temat prawa żywnościowego UE odnoszącego się do przywozu żywności i rolnictwa ekologicznego można znaleźć na stronach internetowych Komisji dotyczących przywozu żywności (https://ec.europa.eu/food/safety/official_controls/legislation/imports_en) i rolnictwa ekologicznego (https://ec.europa.eu/agriculture/organic/index_pl). W razie potrzeby na stronach tych będą zamieszczane dodatkowe informacje.

Komisja Europejska
 Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności
 Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich
 Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

⁷⁶ W przypadkach gdy konieczna jest wymiana informacji lub wzajemne konsultacje, zajmie się tym wspólna konsultacyjna grupa robocza powołana w art. 15 protokołu IE/Ni.

⁷⁷ Art. 7 ust. 3 akapit piąty protokołu IE/Ni.

⁷⁸ Art. 13 ust. 6 protokołu IE/Ni.

⁷⁹ Art. 7 ust. 3 akapit pierwszy protokołu IE/Ni.

ZALĄCZNIK 1: PRAWO ŻYWNOŚCIOWE UE HARMONIZUJĄCE ETYKIETOWANIE ŻYWNOŚCI WPROWADZANEJ DO OBROTU W UE

- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności⁸⁰
- Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności⁸¹
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała⁸²
- Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy⁸³ oraz rozporządzenie (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczące możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniające dyrektywę 2001/18/WE⁸⁴
- Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych⁸⁵
- Rozporządzenie (UE) nr 1379/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury⁸⁶
- Sektorowe prawo żywnościowe UE dotyczące etykietowania żywności i informacji na temat żywności, np. przepisy dotyczące napojów spirytusowych⁸⁷,

⁸⁰ Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18.

⁸¹ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.

⁸² Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 35.

⁸³ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁸⁴ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24.

⁸⁵ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁸⁶ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1.

⁸⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16).

miodu⁸⁸, ekstraktów kawy i ekstraktów cykorii⁸⁹, wyrobów kakaowych i czekoladowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁹⁰, niektórych cukrów⁹¹, owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw⁹², soków owocowych⁹³, dżemów owocowych, galaretek i marmolady⁹⁴, oliwy z oliwek i oliwy z wytlóczyn z oliwek⁹⁵ oraz niektórych produktów mlecznych⁹⁶

- Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych⁹⁷
- Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny⁹⁸
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/54/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych⁹⁹

⁸⁸ Dyrektywa Rady 2001/110/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnosząca się do miodu (Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 47).

⁸⁹ Dyrektywa 1999/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. odnosząca się do ekstraktów kawy i ekstraktów cykorii (Dz.U. L 66 z 13.3.1999, s. 26).

⁹⁰ Dyrektywa 2000/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 czerwca 2000 r. odnosząca się do wyrobów kakaowych i czekoladowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 197 z 3.8.2000, s. 19).

⁹¹ Dyrektywa Rady 2001/111/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnosząca się do niektórych cukrów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 53).

⁹² Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1).

⁹³ Dyrektywa Rady 2001/112/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnosząca się do soków owocowych i niektórych podobnych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 58).

⁹⁴ Dyrektywa Rady 2001/113/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnosząca się do dżemów owocowych, galaretek i marmolady oraz słodzonego przecieru z kasztanów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 67).

⁹⁵ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 29/2012 z dnia 13 stycznia 2012 r. w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek (Dz.U. L 12 z 14.1.2012, s. 14) oraz rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2568/91 z dnia 11 lipca 1991 r. w sprawie właściwości oliwy z oliwek i oliwy z wytlóczyn oliwek oraz w sprawie odpowiednich metod analizy (Dz.U. L 248 z 5.9.1991, s. 1).

⁹⁶ Dyrektywa Rady 2001/114/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnosząca się do niektórych rodzajów częściowo lub całkowicie odwodnionego mleka konserwowanego przeznaczonego do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 15 z 17.1.2002, s. 19).

⁹⁷ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

⁹⁸ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1.

⁹⁹ Dz.U. L 164 z 26.6.2009, s. 45.

